

Una capella escolar als premis FAD d'Arquitectura

Dij, 20/06/2019 per Catalunya Religió

(CR) Que una escola decideixi actualitzar el seu espai sacre sense enderrocar-lo o reconvertir-lo en espai polivalent ja és un fet inusual però que, a més a més, aquesta reforma tingui reconeixement civil sent seleccionada pels premis FAD d'Arquitectura i Interiorisme, més encara quan hi havia més de 170 obres presentades en la categoria d'interiorisme, sembla fora de tota expectativa. Aquest fet estrany ha estat celebrat durant la nit de l'arquitectura de Barcelona, la festa de reconeixement de l'excel·lència que congrega cada any, i ja en fa seixanta un, entorn un miler de professionals amb motiu de la cerimònia de lliurament i festa dels Premis FAD d'Arquitectura i Interiorisme, que ha tingut lloc el dimecres al vespre al Disseny Hub de Barcelona, a la Plaça de les Glòries. Per fer-nos-en una idea metafòrica, si els Premis Pritzker són "els Nobel de l'arquitectura", ser seleccionat als premis FAD equivaldria a ser una obra escollida als premis Goya de cinema.

El projecte en qüestió és la reforma de l'església del Col·legi Lestonnac de Barcelona, de la qual és titular la Companyia de Maria, coneguda popularment a Catalunya com "L'ensenyança". Els autors són els membres de T113-Taller d'Arquitectura; **Giuseppe Giacalone**, **Maria del Mar Viladot** i **Eloi Aran**, professor també del centre educatiu. El despatx T113 compta amb una àmplia trajectòria en intervencions de temàtica sacra, entre les quals cal destacar la reforma de la Capella de Sant Ignasi de Loiola a la Basílica de Santa Maria del Mar, la reforma del temple parroquial de Santa Eulàlia de Vilapicina o, la també seleccionada pels Premis FAD, reforma del temple parroquial de [Santa Madrona del Poble-Sec](#). Amb la Companyia de Maria han col·laborat amb la reforma de l'espai d'interioritat pel Col·legi Lestonnac-Badalona i, actualment, estan duent a terme la reforma de l'església de l'orde religiosa a la seva ciutat natal, a Bordeus, França.

Memòria del projecte

«La reforma de l'església del Col·legi Lestonnac a Barcelona respon a la voluntat d'adequació i actualització de l'espai sacre i la creació de diferents àmbits de treball pastoral dins la volumetria preexistent. Referent a l'actualització de l'espai celebratiu s'ha procedit a l'enderroc de l'antic presbiteri per tal de crear un nou axis mundi amb un presbiteri central fet amb una tarima de fusta. Aquesta nova disposició permet ocupar quatre de les capelles laterals amb bancs, possibilitant una celebració més participativa i assembleària en forma de "T". Per reforçar aquesta nova centralitat s'ha col·locat un baldaquí circular suspès, que tradicionalment es vincula a la imatge metafòrica del "cel obert", del qual penja un crucifix processional i sota el qual es disposen els tres elements de mobiliari litúrgic en forma triangular sota la projecció del cercle: la seu, l'altar i l'ambó. Tots aquest tres elements tenen un mateix llenguatge material i compositiu que incorporen elements simbòlics de Crist: la creu gravada sobre la superfície de l'altar, la fusió de les lletres alfa i omega a la base de l'ambó, i el símbol del crismó perforat en el respall de la seu. La novetat litúrgica radica en la disposició d'aquests elements en el presbiteri, disposant la seu endarrerida i a l'eix de la nau central i posant en un mateix pla més avançat l'ambó i l'altar, que incorporen peces de l'antic altar a mode de puzzle donant a entendre les dues parts de la celebració eucarística: la taula de la Paraula i la taula del Pa i el Vi.

Pel que fa a la multiplicitat d'ambients pel treball pastoral, el presbiteri de fusta retrocedeix fins als peus del Santíssim, situat al centre del mur frontal, i es separa del nou presbiteri mitjançant una grada de fusta mòbil accessible des dels dos costats. Aquesta grada permet, per una part, adaptar l'espai celebratiu o el nou àmbit del Santíssim depenent del nombre d'usuaris i, per l'altra, fer un ús per classes, cant coral o concelebracions. També s'ha adequat l'espai de l'antic cor enderrocant l'antiga grada d'obra per dissenyar una aula de interioritat o d'altres activitats, a la qual s'accedeix pel nou cancell, que actua a mode de nàrtex i dona peu al seu ús independentment de la resta de l'església, així com també permet noves visuals des de l'exterior.»